30/11/2025

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Οι θλίψεις και η αντιμετώπισή τους

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

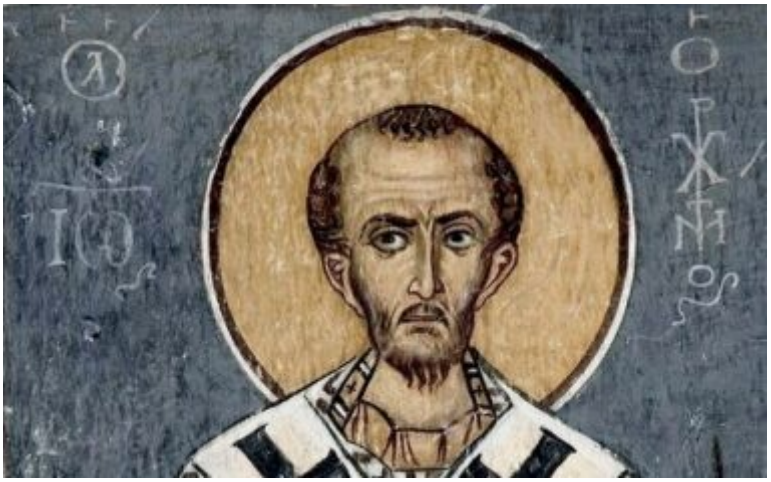

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος

Ερμηνεία στην προς Τίτον επιστολή, PG 62.699 εξ.

Απόδοση στη Νεοελληνική: π. Χερουβείμ Βελέτζας

Αυτό συμβαίνει και τώρα, εάν θέλουμε να σταθούμε με γενναιότητα και ανδρεία απέναντι στους επερχόμενους πειρασμούς, εάν δηλαδή έχουμε την ελπίδα μας στον Θεό εμείς μεν θα είμαστε σε ασφάλεια και ευρυχωρία, ενώ εκείνοι που μας πειράζουν θα χαθούν. Γιατί λέει ότι εκείνος που σκάβει το λάκκο του άλλου, θα πέσει ο ίδιος μέσα (Ψαλμ. 7.16).

Κι αν ακόμα δέσουν τα χέρια και τα πόδια, η θλίψη θα έχει τη δύναμη να τους λύσει. Γιατί δες το θαυμαστό: εκείνους που οι άνθρωποι έδεσαν, τους έλυσε η φωτιά. Κι όπως ακριβώς αν παραδώσει κανείς κάποιους από τους φίλους του στους δούλους (για να τους βασανίσουν), εκείνοι όμως επειδή ντρέπονται την φιλία του δεσπότου όχι μόνο δεν τους καταφθείρουν αλλά αποδίδουν σε αυτούς μεγάλη τιμή, έτσι και η φωτιά, επειδή εγνώριζε ότι οι παίδες εκείνοι ήταν φίλοι του Δεσπότου αυτού, και τα δεσμά τους έσπασε, και τους έλυσε και τους άφησε (άθικτους), και έγινε έδαφος γι αυτούς και καταπατούνταν από αυτούς, όπως έπρεπε, γιατί είχαν ριφθεί (στην κάμινο) για την δόξα του Θεού.

Όσοι βρισκόμαστε σε θλίψη, αυτά τα υποδείγματα κατέχουμε.

Αλλά να, λέει, εκείνοι απαλλάχτηκαν από την θλίψη, ενώ εμείς όχι. Και φυσικά, επειδή εκείνοι δεν μπήκαν με αυτό τον τρόπο στην κάμινο, έχοντας δηλαδή την πεποίθηση ότι επρόκειτο να απαλλαγούν, αλλά ότι επρόκειτο να πεθάνουν εντελώς.

Γιατί άκουσε αυτούς που λένε: «Υπάρχει Θεός στους ουρανούς, ο οποίος θα μας γλιτώσει. Κι αν δεν μας γλιτώσει, να γνωρίζεις, βασιλεύ, ότι δεν λατρεύουμε τους θεούς σου και δεν προσκυνούμε την χρυσή εικόνα που έστησες» (Δαν. 3.17 – 18). Εμείς όμως, σαν να διαπραγματευόμαστε τις παιδαγωγίες του Θεού, ορίζουμε και χρόνο λέγοντας “εάν μέχρι τότε δεν με ελεήσει…”, γι αυτό και δεν απαλλασσόμαστε.

Επειδή και ο Αβραάμ δεν πορευόταν έχοντας κατά νου ότι θα παραλάβει σώο τον υιό του, αλλά ότι θα τον σφαγιάσει, και τον έλαβε σώο πάνω από κάθε προσδοκία· και συ όταν πέσεις μέσα στη θλίψη, μη βιαστείς, μη σπεύσεις να απαλλαγείς, προετοίμασε την διάνοιά σου για κάθε υπομονή, και θα απαλλαγείς ταχέως από την θλίψη, διότι γι αυτόν τον λόγο την φέρνει ο Θεός, για να μάς (εκ)παιδεύσει.

Όταν επομένως από την αρχή παιδευθούμε, και δεν λυπούμαστε ή αδημονούμε, τότε λοιπόν αίρει (την θλίψη), επειδή όλα έχουν κατορθωθεί.

Θέλω να σας πω και μια χρήσιμη διήγηση, η οποία έχει μεγάλη ωφέλεια. Και ποια είναι αυτή;

Όταν κάποτε είχε ξεσπάσει διωγμός και πόλεμος σφοδρός κατά της Εκκλησίας, συνελήφθησαν δύο άνδρες. Και ο μεν ένας ήταν έτοιμος να πάθει τα πάντα, ενώ ο άλλος ήταν μεν γενναίος και πρόθυμος να χάσει το κεφάλι του, ενώ έτρεμε και φοβόταν τα άλλα βασανιστήρια.

Δες τώρα την οικονομία (του Θεού): γιατί όταν κάθισε ο δικαστής, εκείνον μεν που ήταν έτοιμος να υποφέρει τα πάντα, διέταξε να του κόψουν το κεφάλι· τον άλλον πάλι αφού τον κρέμασε του έγδερνε τις σάρκες, και όχι μια φορά και δυο, αλλά περιφέροντάς τον σε όλες τις πόλεις.

Και γιατί επετράπη να συμβεί αυτό; Για να ανακτήσει μέσα από τα βάσανα αυτό που είχε παραμελήσει με την διάνοιά του, ώστε να αποβάλλει κάθε δειλία, ώστε να μη φοβείται πλέον ούτε να τεμπελιάζει ούτε να τρέμει τα βάσανα.

Και ο Ιωσήφ, όταν πάρα πολύ βιαζόταν να εξέλθει (από την Αίγυπτο), τόσο περισσότερο παρέμεινε· άκουσέ τον που λέει προς τον βασιλέα «με κλέψανε από την γη των Εβραίων» και «θυμήσου με». Γι αυτό παρέμεινε, ώστε να μάθει ότι δεν

πρέπει να αναθαρρεί ούτε να ελπίζει στους ανθρώπους, αλλά να εναποθέτει τα πάντα στον Θεό.

Έχοντας αυτά υπόψη μας, ας ομολογούμε ότι ο Θεός δίδει χάριν και ας πράττουμε όλα εκείνα που είναι προς το συμφέρον, ώστε να κερδίσουμε τα μέλλοντα αγαθά με τη χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στον οποίο μαζί με τον Πατέρα και το Άγιον Πνεύμα ανήκει η δόξα, τώρα και πάντα και στους απέραντους αιώνες. Αμήν.

Από την ιστοσελίδα: https://www.myriobiblos.gr/texts/greek/chrysostom_ermineia.htm

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)